

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/42/2017
Identifikačné číslo spisu: 1017010003
Dátum vydania rozhodnutia: 23. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1017010003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného D. D. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1T/12/1998, na neverejnom zasadnutí dňa 23. januára 2018 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného D. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. októbra 2017, sp. zn. 4Ntok/1/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. D. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 12. októbra 2017, sp. zn. 4Ntok/1/2017, postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného D. D., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1T/12/1998, pretože nezistil podmienky obnovy konania vyžadované ustanovením § 394 Tr. por. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený nepredložil v konaní o povolenie obnovy konania súdu žiadne nové dôkazy, či skutočnosti, ktoré by neboli súdom známe v pôvodnom konaní a teda nedošlo k splneniu základnej zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania, ale len zopakoval svoju obhajobu, ktorú uplatňoval už v pôvodnom konaní (t. j., že sa nedopustil trestnej činnosti, ale P. O. len pomáhal a nevedel o nelegálnosti jej konania) s ktorou sa v konečnom dôsledku vysporiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní. Rovnako tak sa odvolací súd vysporiadal v pôvodnom konaní aj s námietkami odsúdeného voči hodnoteniu dôkazov zo strany súdu prvého stupňa a s jeho námietkami voči dôveryhodnosti výpovede P. O., a teda opakovanie obhajoby odsúdeného z pôvodného konania, respektíve spochybňovanie procesného postupu súdu pri hodnotení dôkazov, prípadne pri odstraňovaní rozporov vo vykonaných dôkazoch, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený D. D., bezprostredne po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú sám písomne odôvodnil tým, že samotný podiel jeho viny nie je a ani nemôže byť v takom rozsahu, ako uvádza obžaloba a jediný, kto ho z trestnej činnosti usvedčuje, je práve O., ktorá navyše nie je psychicky v poriadku, a teda súdu stačilo na jeho odsúdenie výpoveď chorej ženy. Poukázal na to, že O. pomáhal, ale iba ako vodič a na páchanie trestnej činnosti dopad nemal. V čase páchania trestnej činnosti žil ako emigrant vo Švédsku a v ďalšom konaní uvedie mená svedkov, ktorých žiada vypočuť. Sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu a poukázal na to, že

odsúdený poukazoval na výpoveď svedkyne P. O., ktorá ho usvedčovala, že trestné činy páchal s ňou, pričom ich mala podľa neho spáchať ona. Vo vyšetrovaní nebola tomu venovaná pozornosť, nebol odstraňovaný rozpor medzi jej výpoveďou a ďalšími svedeckými výpoveďami. O. mala klamať v tom smere, že disponoval s jej peniazmi získanými z trestnej činnosti, pritom odsúdený D. bol obvinený z trestného činu krádeže, na základe ktorého bol aj vzatý do väzby, ktoré číslo konania si však nevedel spomenúť, pričom toto konanie malo byť zastavené práve z dôvodu, že P. O. nedala súhlas ako poškodená s trestným stíhaním. Túto skutočnosť považuje odsúdený za novú skutočnosť a dôkaz, ktorá v pôvodnom konaní bola súdu neznáma, teda by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ne by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, preto navrhol, aby bolo jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovené. Odsúdený v doplnení sťažnosti uviedol mená svedkov, ktorí by mali potvrdiť, že v určitom čase sa nemohol dopúšťať trestnej činnosti. K dôvodom sťažnosti odsúdeného sa vyjadrila prokurátorka príslušnej prokuratúry tak, že predmetnú sťažnosť odsúdeného a jeho obhajkyne považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť, nakoľko odsúdený v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu skôr neboli známe a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti odsúdeného D. D. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprislúcha preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a zákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo toto konanie právoplatne skončené. Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odôvodňujúce povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Krajský súd v Bratislave odôvodnil zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania aj tým, že nové skutočnosti a dôkazy nie sú predmetom povinného zisťovania v konaní o povolenie obnovy konania zo strany súdu, ale sú alebo majú byť predkladané súdu zo strany odsúdeného spoločne s návrhom na obnovu konania k posúdeniu, či ich existencia v prípade pravdivosti môže vyvolať dôvodné pochybnosti o správnosti napadnutého rozhodnutia. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu v pôvodnom konaní neznámymi odôvodniť iné, než pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie, resp. jeho časť, musí byť zisťované porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkaznými významom nových tvrdených skutočností alebo nových navrhnutých dôkazov. S konštatovaniami krajského súdu sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje a rovnako dospel k záveru, že odsúdený nepredložil v konaní o povolenie obnovy konania žiadne nové dôkazy, či skutočnosti, ktoré by neboli súdu známe už v pôvodnom konaní. Odsúdený poukazuje na svedeckú výpoveď P. O. s tým, že trestné činy spáchala ona, pričom v konaní klamala. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje výhradne na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. Za skutočnosť predtým súdu neznámu je pritom potrebné považovať objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkazom predtým neznámym sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. V danom prípade sa odsúdený dožaduje iného hodnotenia výpovede svedkyne P. O., pričom v podstate odôvodňuje túto skutočnosť rovnako, ako v pôvodnom konaní. Nejde preto v žiadnom smere o novú skutočnosť, či nový dôkaz. V rámci sťažnostných námietok odsúdený uviedol, že bol obvinený z trestného činu krádeže, pričom toto konanie malo byť zastavené z dôvodu, že P. O. nedala súhlas ako poškodená s trestným stíhaním, pričom práve táto skutočnosť má byť novou a predtým súdu neznámou. Ako uviedol odsúdený, malo ísť o iné konanie, pričom najvyšší súd nevidí dôvod, aký má vplyv táto skutočnosť na konanie, ktorého povolenie obnovy sa odsúdený dožaduje. Nad rámec

doposiaľ uvádzaných skutočností, odsúdený v sťažnosti uviedol, že v určitom čase sa zdržiaval v zahraničí a nemohol a ani sa nedopúšťal trestnej činnosti s pani O. a na tento účel uviedol mená svedkov. K týmto skutočnostiam najvyšší súd uvádza, že odsúdený ani v základnom konaní - okrem popierania trestnej činnosti - nespochybňoval svoj pobyt a pohyb na území Slovenskej republiky, preto tvrdenie uvádzané po skoro dvadsiatich rokoch, že sa nedopustil trestnej činnosti, nakoľko sa v určitom čase zdržiaval v zahraničí, bez jednoznačne predloženého dôkazu, že to bolo práve v období páchania trestnej činnosti, je potrebné považovať za účelové tvrdenie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, a preto sťažnosť odsúdeného D. D. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.